

Захваљујемо се Јавном медијском сервису,
Радио-Телевизији Србије, на медијској
подршци и промоцији вечерашићег концерта.

Овај концерт је реализован уз подршку Фонда
за културна давања Министарства културе и
информисања Републике Србије.

Задужбина Илије М. Коларца

**21. новембар 2017. године
у 20 часова**

ГАЛА КОНЦЕРТ

Про грам

Ђерђ Лигети

Етида бр. 2, *Cordes à vide*
Етида бр. 10, *Der Zauberlehrling*
Етида бр. 13, *L'escalier du diable*
Тамара Стефановић, клавир

Александар Обрадовић

Аскеза за гудачки оркестар и челесту

Зоран Ерић

Cartoon за 13 гудача и чембало

Карл Марија фон Вебер

Кончертине оп. 26
Стојан Кркулески, кларинет

Камиј Сен-Санс

Интродукција и Рондо
Јован Колунџија, виолина

Даг Бич

You know what?

Дизи Гилеспи – Мајкл Филип Мосман

Night in Tunisia
Биг Бенд Факултета музичке уметности
Владимир Николов, диригент

Петар Коњовић

Коштана / Велика чочечка игра

Морис Равел

Циганин
Роман Симовић, виолина

Ђузепе Верди

Магбет / *Vieni! T'affretta!*
Јасмина Трумбеташ, сопран

Пабло Сарасате

Кармен фантазија оп. 25
Стеван Миленковић, виолина

Стеван Христић

Охридска легенда / избор из балета

Симфонијски оркестар професора, бивших и садашњих студената
Факултета музичке уметности

Бојан Суђић, диригент

пауза

Тамара

Стефановић

је рођена у Београду. Часове клавира је почела да похађа са пет година код Мирославе Лили Петровић. Са само тринест година као редовни студент је уписала Факултет музичке уметности, на којем је и дипломирала са седамнаест година. Студирала је и на реномираном Куртис Институту за музику у Филаделфији, као и на Високој школи за музику у Келну. Наступала је у бројним концертним дворанама попут Берлинске филхармоније, Ројал Алберт Хола, Сантори Хола у Токију, Карнеги Хола у Њујорку, Концертхаус у Бечу, те на фестивалима у Салцбургу, Луцерну, Бетовеновом Фестивалу у Бону и многим другим. Сарађивала је са Лондонским симфонијским оркестром, Чикашком и Кливлендском филхармонијом, Европским камерним оркестром, као и са диригентима Еса-Пеком Салоненом, Владимиrom Јуровским, Пјером Булезом, Владимиrom Ашкеназијем и другима. Предавала је на Високим школама за музику у Фрајбургу и Келну, а деловала је и као члан жирија на такмичењима АРД у Минхену и Међународном такмичењу у Болцану. Снимала је за Хармонију Мунди, ЕЦМ и за Дојче Грамофон, за чије је компакт-диск издање била номинована за награду Греми. Репертоар Тамаре Стефановић је веома широк и обухвата и дела савремених композитора, попут Пјера Булеза, Ђерђа Куртага и Џорџа Бенџамина, са којима је интензивно сарађивала.

Њене наступе Гардијан је оценио као „смелe, заслепљујућe, изузетне“, док Њу Јорк Тајмс о њој пише као „запањујућe бриљантно“ пијанисткињи.

Стојан

Кркулески

Кларинетиста Стојан Кркулески је дипломирао на Факултету музичке уметности у Београду у класи проф. Анте Гргина, а мастер студије и солистичку специјализацију завршио у класи професора Франсоа Бенде на Музичкој академији града Базела. Од 2013. године Стојан је соло кларинетиста Луцернског симфонијског оркестра. Као члан оркестра редовно наступа у Луцернском ККЛ-у и Луцернском позоришту, али и у многим чувеним концертним дворанама, као и на познатим музичким фестивалима широм света. Поред оркестарског музицирања активан је као камерни музичар и солиста, а од 2017. и као асистент при класи професора Бенде на Музичкој академији у Базелу. За време студија активно је наступао са колегама и професорима Музичке академије у Базелу, изводећи дела класичног репертоара, али и савремену музику и премијерна извођења. На његов музички развој у великој мери су утицали професори Франсоа Бенда, Хајнц Холигер, Феликс Ренгли, Рајнер Шмит, Маркус Вајс и други. Добитник је многих међународних награда међу којима се посебно издвајају прве награде на такмичењима „Марцо Фиориндо“ у Торину и на такмичењу Музичке омладине у Београду, као и друга награда, награда публике и специјална награда за најбоље извођење задате композиције на престижном такмичењу АРД-а у Минхену. Као солиста наступао је са оркестром Баварског радија, Минхенским камерним оркестром, Базелским симфонијским и камерним оркестром, Новом филхармонијом Вестфалије и Луцернским симфонијским оркестром.

Јован Колунција

Концерти виолинисте Јована Колунције, омиљеног ученика чуvenог Хенрика Шеринга, представљају маестрову причу која никада није тежила пролазној атракцији, већ је непоколебљиво указивала на озбиљан, посвећен и дубок однос уметника и инструмента. Ту причу чине многобројне освојене награде – од Париза, преко Лондона, Познања, Мексико Ситија, до Дубровника, Загреба, Сарајева, Београда и Будимпеште. Чине је и најзначајнија домаћа признања – Октобарска награда, Вукова награда, Златна лира, Грамата патријарха Павла, Златни беочут и друге. Такође, ту су бројне турнеје у Европи, Русији, Украјини, Летонији, Литванији, Јужној Кореји, Кини, Индији, Америци, Канади, Азији, Јужној Америци, са наступима у најеминентнијим салама света. Наступао је са најчувенијим уметницима света, попут Хенрика Шеринга, Алда Чиколинија, Алексиса Вајсенберга, Оскара Данона и многих других. Одржао је огроман број хуманитарних концерата, снимио велики број плоча и компакт-дискова, остварио грандиозне циклусе концерата који броје 4000 наступа и кофере пуне добрих критика. Јован Колунција је редак уметник који континуирано пружа подршку најмлађим колегама музичарима, знајући колико је тежак пут ка успону, на кома се изгубе многа имена која су обећавала. У Центру лепих уметности Гуарнериус, чији је Колунција оснивач, од 2001. године наступају млади уметници подржани медијском бригом и пажњом.

„...Јован поседује урођене квалитете који се не могу научити. Мислим на квалитет звука, топлину, хумани прилаз музici, осећај за стил. Он је срећна комбинација срца и духа... Он досеже највише домене у уметничком извођењу...“

(Хенрик Шеринг)

Роман

Симовић

Виолиниста Роман Симовић наступа као солиста са водећим оркестрима као што су: Марински Театар, Лондонски симфонијски, Торински регионални, Бирмингемски симфонијски, ББЦ Шкотска, Оксфордска филхармонија, под диригентском палицом Валерија Гергијева, Антонија Папана, Данијела Хардинга, Кристијана Јарвија, Ђанандреа Нозеда, Јиржија Белохлавека, Пабла Херас Касада, Николаја Знајдера, те Марка Елдера. Редовни је гост фестивала као што су: Вербиер, Беле Ноћи у Петерсбургу, Московски ускршњи фестивал, Берген фестивал и многих других, на којима изводи камерну музику са, између осталих, Леонидасом Кавакосом, Јевгенијем Кисином, Јујом Ванг, Готјеом Каписоном, Жанин Јансен, Симоном Трпческим, Антоном Таместитом, Мишом Мајским, Јулијаном Рахлином и Итамаром Голаном. Симовић је лауреат бројних такмичења, међу којима се издвајају награде „Хенрик Вијењавски“, „Родолфо Липицер“ и „Сион-Вале“, сврставајући га у сам врх уметника своје генерације. Концертмајстор је Лондонског симфонијског оркестра. Свира на виолини Страдивари “Ex Nachez” из 1709. године. Снимао је аудио издања за етикете ЛСО лајв и Марински лајв, наступајући у улоги концертмајстора, односно солисте у виолинским концертима Чајковског и Глазунова.

Јасмина

Трумбеташ-Петровић

Јасмина Трумбеташ-Петровић, сопран, упоредо је са студијама славистике учила певање певање код проф. П. Андровића, а затим студирала и магистрирала на Факултету музичке уметности у класи Радмиле Бакочевић. Опера Народног позоришта у Београду ангажовала ју је од 1993. године, а Првакиња опере постаје 2002. године. Добитница је бројних награда у земљи и иностранству. Током досадашње каријере сарађивала је са многим домаћим и иностраним уметницима наступајући на сценама Италије, Аустрије, Француске, Румуније, Немачке, Кореје, Мађарске, Португалије, Грчке и другим. Добитник је награде УМУС-а за улогу Тоске 2014. године, чиме је обележила јубилеј 20 година уметничког рада. Од 2015. наступа и сарађује са ИМВАЈ – мајсторским курсом за певаче у Јерусалиму на којем је један од вокалних педагога.

Током досадашње каријере остварила је низ сопранских улога, при чему се нарочито истичу оне у операма Вердија и Пучинија, попут Аиде, Батерфлај, Адриане Лекуврер и Тоске из истоимених опер, Десдемоне у „Отелу“, Леоноре у „Трубадуру“, Леоноре у „Моћи судбине“, Амелије у „Балу под маскама“, Елизабете у „Дон Карлосу“, Татјане у „Евгенију Оњегину“, Мими у „Боемима“, али и у операма српских аутора попут „Хасанагинице“ Растислава Камбасковића. Извела је многа дела из вокално-инструменталног репертоара Вердија, Дворжака, Моцарта, Брамса, Бетовена и бројних других композитора. Дугогодишњи је члан УМУС-а и многих уметничких комисија.

Владимир

Николов

Владимир Николов је композитор чија музика обухвата широк спектар изражаяних средстава и жанрова, користећи искуства из класичне музике и цеза као полазну тачку. Већ дуже време је "иза сцене" у улози аранжера у светским оркестарским пројектима, али често наступа и као диригент и гитариста са реномираним солистима и ансамблима.

Као композитор и аранжер сарађује са врхунским светским оркестрима и ансамблима, међу којима се издвајају Метропол Оркест, Бриселска филхармонија, Берлински уметнички оркестар, Миленијум цез оркестар, Барга цез оркестар и Концертгебау цез оркестар. Од значајнијих имена сарадника издвајају се: Џон Клејтон, Ренди Брекер, Винс Мендоза, Чака Кан и многи други. Као аранжер и продуцент, радио је на 12 компакт-диск издања великих дисковрафских кућа у Европи.

Студије из класичне гитаре на ФМУ у Скопљу завршава 2001. године. У међувремену почиње да учи композицију и аранжирање под менторством Илије Пејовског. Након тога уписује студије из цез композиције и аранжирања на Амстердамском Конзерваторијуму у Холандији, дипломирајући са ауторским Биг Бенд концертом (2004), а мастер студије завршава 2005. године. Често ради и као оркестратор и аранжер на филмским пројектима попут филма "The Artist", добитника Оскара из 2012. Добитник је бројних међународних награда за композицију и аранжман. Од 2012. године је ангажован на Факултету музичке уметности у Београду као доцент на предметима Цез хармонија и Аранжирање, а делује и као диригент Биг Бенда Факултета.

A black and white photograph of Stefan Milenković, a young man with dark hair and a beard, wearing a dark button-down shirt. He is holding a cello vertically, looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a light color with subtle circular patterns.

Стефан

Миленковић

Проглашен српским "Уметником Века", "Најхуманијом Особом" и оцењен од стране Њу Јорк Таймса као "истински виртуоз", Стефан Миленковић је свирао у неким од најпрестижнијих сала света, као што су Карнеги Хол у Њујорку, Кенеди Центар у Вашингтону, Кадоган Хол у Лондону, Сантори Хол у Токију и Ла Фениће у Венецији. Наступао је са најугледнијим оркестрима попут Берлинског симфонијског оркестра, НДР Хановер, Симфонијског оркестра Индијанаполиса, Симфонијског оркестра Јуте, Камерног Оркестра Орфеус и Хелсиншке филхармоније, под палицом диригената као су Сер Невил Маринер и Лорин Мазел. Миленковић је свирао за председнике Роналда Регана и Михаила Горбачова, као и Папу Јована Павла II, а наступао је са уметницима попут Пласида Доминга, Лорина Мазела, Јехудија Мењухина и Исака Перлмана. Са шеснаест година је остварио свој хиљадити наступ, а добитник је награда на интернационалним такмичењима укључујући „Индијанаполис“, „Краљица Елизабета“, „Хановер“, „Паганини“, „Липицер“, „Тибор Варга“, „Лудвиг Шпор“ и „Јехуди Мењухин“. Победник је и Јанг Концерт Артист менаџмента у Њујорку (САД). Као уметник еклектичних интересовања, Миленковић је сарађивао са британском рок групом Горајаз, гитаристом Влатком Стефановским и лаутистом Едином Карамазовим. Посвећен и педагошком раду, Стефан Миленковић је предавао на престижној Цулијард школи у Њујорку као асистент Исака Перлмана, а тренутно је професор на Универзитету Илинојиса. Стефан Миленковић свира на виолини Ђованији Гвадањини грађеној у Торину 1783. године.

Биг Бенд

Факултета музичке уметности

Биг Бенд Факултета музичке уметности је оркестар сачињен од студената Одсека за цез и популарну музику Факултета Музичке Уметности у Београду. Диригент овог оркестра је Владимира Николов, доцент из предмета Цез хармонија и Цез аранжирање на овом одсеку. Свирајући у овом оркестру студенти се упознају са великим делима композитора као што су: Ђук Елингтон, Каунт Бејси, Нил Хефти, Били Стрехорн, Тад Џоунс и други. Ансамбл је претходних пет година редовно наступао на концертима Одсека за цез и популарну музику и, захваљујући свом атрактивном и разноликом програму, постао је главна тачка тих концерата.

Труба

Новак Мијовић
Марина Милошевић
Павле Михаиловић
Никола Цветковић
Владимир Крнетић

Тромбон

Коста Вукашиновић
Ивана Милићевић
Никола Живковић
Немања Златарев

Саксофон

Растко Обрадовић
Марко Ремењак
Душко Трнавац
Кристијан Млачак
Бојан Цветинов
Лука Игњатовић

Гитара Контрабас Клавир Бубњеви

Никола Ненин
Милан Павковић
Миљан Митровић
Милош Грбатинић

Бојан

Суђић

„Водеће диригентско име у српској музичкој премијери“ према речима Соње Маринковић, мајстор Бојан Суђић је шеф-диригент Симфонијског оркестра и Хора РТС, извршни и уметнички директор Музичке продукције Радио телевизије Србије. Редовни је професор дириговања и шеф диригент Симфонијског оркестра Факултета музичке уметности у Београду. Водио је ансамбл Опере Народног позоришта у Београду као шеф-диригент и генерални музички директор. Са ансамблом Краљевске опере у Стокхолму, у својству резиденцијалног диригента, мајстор Бојан Суђић остварио је више од 150 оперских и балетских представа. Плодну сарадњу остварио је и са ансамблом Хелсиншке националне опере. Био је гост-диригент преко 50renomiranih оркестара у свету, од Новосибирске и Хелсиншке филхармоније до оркестра из Порто Алегреа у Бразилу и Чилеанског симфонијског оркестра из Сантијага. Од 2010. године интензивно сарађује са ОФУНАМ оркестром из Мексико Ситија, са којим је 2016. године дириговао и свечани концерт са виолинистом Вадимом Рјепином у улози солисте поводом 80 година постојања овог ансамбла. Сарађивао је са бројним прослављеним уметницима попут Пласида Доминга, Дениса Мацујева, Николаја Луганског, Мишела Берофа, Најџела Кенедија, Максима Венгерова и многих других. „Он је природни таленат са изузетним стилом и са једном од најлепших техника коју сам икада видео“ (Матс Лиљерос, Хелсинки).

Осам деценија

Факултета музичке уметности

На данашњи дан пре осамдесет година, Државна музичка академија, данашњи Факултет музичке уметности у Београду, започела је са радом. Факултет музичке уметности, што је назив који носи од 1973. године, најстарија је и најпрестижнија музичка високошколска установа у земљи. Данас у Србији готово да не постоји музички извођач, диригент, композитор и стваралац, музички писац, теоретичар и научник, организатор музичког и културног живота, и уопште, музички и културни делатник, који бар један део свог образовања не дугује Факултету музичке уметности у Београду. Алумни Факултета нека су од највећих имена савремене светске музичке уметности, међу којима посебно место заузимају сви учесници вечерашњег гала концерта.

Настава на Факултету музичке уметности за преко хиљаду најбољих студената, будућих професионалних извођача, композитора, научника и педагога из читаве Србије и региона, одвија се на нивоима основних, мастер, специјалистичких и докторских академских студија на тринест катедри, од којих је најмлађа Катедра за цез и популарну музику основана пре пет година. Једина је високошколска музичка установа у земљи која има наставу свих симфонијских инструмената, као и свих модула наука о музици – музикологију, етномузикологију, музичку теорију и педагогију. Од оснивања до јуна ове године на Факултету музичке уметности дипломе основних студија стекло је готово 6000 кандидата, звање мастера – скоро 500 кандидата, звање магистра – 737 кандидата, а доктора наука или доктора уметности – 139 кандидата. Професори и наставници Факултета – четворо професора емеритуса, 202 наставника и сарадника – врхунски су ствараоци, извођачи, научници и педагози, док успешан рад институције обезбеђују и 42 члана ваннаставног особља.

Симфонијски оркестар професора, бивших и садашњих студената Факултета музичке уметности

Квалитет и посебност студената и професора Факултета музичке уметности, међународно је препознат, тако да Факултет сада остварује успешну међународну сарадњу са музичким и високошколским установама широм света путем партнерства у оквиру програма Ерасмус +, Темпус, Креативна Европа, као и кроз интензивне програме међународне академске размене студената и предавача са бројним европским универзитетима.

На вечерашњем концерту биће представљена Гвадањини виолина, изграђена средином 18. века и успешно репарирана прошле године, уз велико залагање професора Катедре за гудачке инструменте Факултета и подршку Министарства културе и информисања Републике Србије. Овај драгоцен инструмент проглашен је за покретно културно добро и налази се у власништву Факултета музичке уметности.

Вечерашњи гала концерт представља импресивну завршницу овогодишње прославе осам деценија постојања Факултета музичке уметности у Београду. Тај јубилеј је од почетка године обележен низом концерата, изложби, научних скупова, промоцијама штампаних и аудио издања, покретањем новог сајта, објављивањем монографије *80 година Факултета музичке уметности (Музичке академије)*, као и многим другим активностима које су укључивале некадашње и садашње професоре и студенте Факултета.

Ипак, своју осамдесету годишњицу Факултет музичке уметности проводи у истим (не)условима и неодговарајућој згради у којој је и започео свој јавни, образовни и уметнички живот.

Виолина I

Срђан Грујић
Љубомир Трујановић
Дуња Петковска
Милош Стевановић
Катарина Алексић
Исидора Драмићанин
Ивана Аћимоски Жикић
Борис Рабузин
Јелена Димитријевић
Миљана Матерни Поповић
Теа Балинт
Леана Николов

Виолина II

Мадлен Стокић Васиљевић
Ања Петковић
Милош Бубало
Салко Лекић
Милица Југић
Мила Смиљковић
Гордана Матијевић Недељковић
Душица Блаженовић
Јелена Матовић
Катарина Поповић

Виола

Панта Величковић
Богдан Добрић
Љубомир Милановић
Бојана Леген
Немања Марјановић
Франческа Гргин
Растко Поповић
Марија Миленковић

Виолончело

Дејан Божић
Срђан Сретеновић
Ладислав Мезеи
Невена Пегаз
Катарина Станковић
Петар Лазаревић
Ђорђе Милошевић
Стефан Гавриловић

Контрабас

Александар Јанковић
Магдалена Ранчић
Никола Буљанчевић
Стефан Фукс
Слободан Герић

Флаута

Миња Марчетић
Симонида Јовановић
Иванка Мухадиновић

Обоа

Драган Лазић
Милош Васиљевић
Александра Добрић

Кларинет

Огњен Поповић
Вељко Кленковски
Предраг Недељковић

Фагот

Горан Маринковић
Јулија Кривошић

Труба

Младен Ђорђевић
Петар Стефановић
Бошко Иванчевић

Тромбон

Александар Бенчић
Ђорђе Јокић

Туба

Милош Будимиров

Хорна

Милан Радић
Милош Ђорђевић
Игор Лазић
Теодор Благојевић

Харфа

Милена Станишић

Ударачке

Срђан Палачковић
Никола Величковић
Страхиња Божић
Невена Ђорђевић
Арион Петровски

Челеста

Теа Димитријевић

Чембало

Теа Димитријевић